Clipa ce-ți decide soarta (II)

On Iulie 17, 2010

Demonstrează-ți încrederea în știința de a acționa, fără să îngădui convingerilor tale să se alinieze unei false realități.

În camera unde zăcea corpul fetei ardea slab o lampă agățată pe tavan. Necunoscutul arătă spre pat, îl rugă pe doctor să-și facă repede datoria, și ieși pe ușă ca să nu asiste la operație. Zaleukos își scoase cuțitele, privi fata, al cărui chip era nespus de frumos. Apoi, ca să termine mai repede această grea misiune, cu cel mai ascuțit cuțit îi tăie gâtul dintr-o mișcare.

Dar ce groază ! Moarta a deschis ochii și i-a închis apoi îndată cu un suspin adânc. Abia atunci Zaleukos și-a dat seama de fapta lui diabolică, el era ucigașul ei. Nu încăpea îndoială că fata murise abia atunci, din pricina rănii pe care el i-o provocase.

Dacă ai citit „ *Povestea Mâinii Tăiate* ", a scriitorului Wilhelm Hauff, precis îți amintești restul povestirii. Zaleukos a fost găsit vinovat, i s-a tăiat mâna stângă și a fost surghiunit pe vecie. Restul vieții și l-a trăit plin de amărăciune, cu amintirea în suflet a înfiorătoarei fapte comise.

Leadership: Îți dozezi atitudinea și convingerile cu o alarmă care nu poate fi auzită decât în situația îndeplinirii unei sarcini urgente?

Iată o acțiune nedemnă de un medic. Dacă Zaleukos ar fi fost un medic adevărat, și nu s-ar fi lăsat momit de recompensele enorme, lucrurile ar fi stat altfel. El ar fi trebuit să cerceteze atent simptomele fetei, dar nu s-a preocupat câtuși de puțin de ele. Fata, deși era adormită, oare nu respira? Oare nu-i bătea inima? Oare nu era caldă la atingere? Ba da, cu siguranță, dar el, nefăcându-i nicio examinare minuțioasă, așa cum era normal să procedeze, a trecut nepăsător peste aceste indicii vitale. Abia în momentul în care fata, sfâșiată de durere, și-a dat ultimul suflu de viață, i-a sunat clopoțelul, când era deja prea târziu.

Recompensele grabnice sunt în concordanță cu valoarea pe care omul și-o acordă în situația unei eventuale sarcini urgente pe care o are îndeplinit într-un context de genul: "nu mi se pare relevant" . Lucrurile și fenomenele ce atrag de regulă atenția omului variază după predispozițiile înnăscute, după deprinderile profesonale și în funcție de cât de repede își adâncește mintea într-o direcție nouă.

Diferența dintre un medic bun și unul rău este că primul nu se încrede niciodată în aparențe, și întotdeauna examinează totul cu atenție, în timp ce al doilea, convins că știe totul, este superficial. Atât prin profesie, cât și prin instinct, medicul trebuie să fie cel mai curios om din lume, și să fie capabil să pătrundă cu mintea și cu sufletul în starea fizică sau psihică a pacientului.

Alarma care nu poate fi auzită decât în situația îndeplinirii unei sarcini urgente este dată de posibilitatea aprofundării unui mister care se complică din ce în ce mai mult pe măsură ce accepți provocările unei realități mai profunde.

Leadership: Poți să te conectezi la acele frecvențe de vibrație care pot să contureze imaginea reală a ceea ce ești?

Realitatea exterioară îți reflectă realitatea interioară. O imensă asemănare între două lumi

distincte sau între două fațete ale aceleiași realități, fiecare cu propriile momente de cumpănă, privește modalitatea ta de a gândi, de a simți și de a trăi într-o continuă renegare a capacităților de a te diferenția de ceilalți oameni.

Toate experiențele pe care le trăiești vin ca urmare a rezonanței ființei tale cu acele frecvențe de vibrație care îți modelează convingerile în mod pozitiv sau negativ. Înțelegerea acestor frecvențe, redescoperite prin lentila magică a obiectivității, luând în calcul ipotezele unei erori a realității prezente, creează premisele unei confruntări între ceea ce ești și iluzia a ceea poți deveni, limitând sau extinzând formele de răspundere morală.

Cineva spunea bine: *"Acolo unde omul ajunge la o apreciere morală mai complexă a unei situații, el nu face altceva decât să raționeze ghidat de aceste impulsuri de natură afectivă ale conștiinței sale".*

Rațiunea pe care o manifești în retragere sau în expansiune, poate fi chiar un efect al carenței propriei tale identități - care tinde spre rigiditate, deformându-se peste o anumită limită. Prin ignorarea perspectivei de profunzime care nu poate garanta "integritatea protecției diferențiale" (orice lucru rău care ți se întâmplă este din vina ta, reducându-se doar la suferință), te îndepărtezi din rolurile de decizie, sporind posibilitatea de a face compromisuri mai mari și mai grave.

A fi un om al păcatului înseamnă să experimentezi sentimentul înăbușitor de a privi viața prin ochii unei victime a propriilor tale alegeri !

Inaptitudinea conștiinței de a percepe cum trebuie realitatea pe care nu o poți contesta, te descalifică ca om de mare răspundere.

Se poate vorbi despre leadership atunci când omul se analizează mai pe larg, investighează realitatea și reflectează la condiția sa de făptura limitată, expusă incertitudinii existențiale sau morale. Stabilind nivelul lucidității sale intransigente, el poate sesiza opoziția între felul cum reacționează la stimulii exteriori și felul în cum reacționează la aflarea adevărului - "cine sunt cu adevărat?". Aici valorile sale esențiale îi pot fi de folos în crearea unei perspective de transformare pozitivă.

Pe scurt, îți poți crea un fundament interior stabil după ce conturezi imaginea mentală și reală a ceea ce ești. Acest lucru poate să reducă sau să amplifice ambiguitatea identității tale.

Leadership: Riști să faci o încercare de descifrare a misterului care poate deschide noi perspective, fără să interpretezi semnele relației care se stabilește între "NEŞTIUT" și "NEAŞTEPTAT" ?

În loc să-și intre în rol, asumându-și calitatea de medic, deci a unui om ce se cade să fie cât mai curios, care chibzuiește bine înainte de a trage o concluzie, care nu se limitează la ceea ce știe sau la ceea ce a constatat, Zaleukos a acționat ca și cum ar fi fost pus pe pilot automat, ca și cum altcineva ar fi luat decizia în locul său. Ceea ce, așa cum am văzut, a reprezentat o mare greșeală.

Dacă s-ar fi deconectat la timp, dacă s-ar fi eliberat din încătușarea acelui impuls material, și al ideilor preconcepute prin apăsarea butonului de „oprire", lucrurile ar fi stat cu totul altfel. Te deconectezi la timp de la pilotul automat care it

Leadership: Ești pregătit să te transformi într-o persoană care își găsește o însemnătate

secretă din a trăi într-o continuă acuzație?

Ca lider, ceea ce faci are întotdeauna consecințe. La fel cum o singură clipă de neatenție i-a decis soarta doctorului Zaleukos, nimicindu-i tot viitorul, și ție, o singură clipă care îți întuneca mintea și judecata îți poate periclita serios cariera.

Cu cât te situezi mai sus în ierarhie, cu atât mai mulți oameni depind de tine. Iar dacă nu ești capabil să te conectezi mereu la adevărata realitate, ci te lași dus de val, sau nu-ți conștientizezi constant și îndelungat limitele, și mai ales dacă nu te pui la adăpost de orice tentație, vei plăti un preț mare.

Concluzie: Toată viața suntem puși în situația de a lua decizii. Dacă ele au fost bune sau nu, ne demonstrează consecințele. Important, mai ales pentru un lider, este să nu ia decizii pripite fără o cercetare prealabilă amănunțită, deoarece consecințele pot fi atât de nefaste încât se pot repercuta pe întreaga sa viață.

Demonstrează-ți încrederea în știința ta de a acționa, fără să îngădui convingerilor tale să se alinieze unei false realități.

Source: https://neculaifantanaru.com/clipa-ce-ti-decide-soarta-II.html